

THÁNH GIÁ HỒNG ÂN

Trong nhà giam tại trại tập trung Auschwitz, do Đức Quốc Xã dựng tại BaLan, lần trong nhóm tù nhân vừa được dẫn tới ngày 30/7/1941, có cha Maximilianô Kolbe bảng số 16670, dòng Phanxicô Balan. Hôm ấy thiếu mất một tù nhân. Theo nội quy của trại cứ một tù nhân đào thoát là hai mươi tù phải nhịn ăn cho đến chết. Sáng hôm sau điểm danh, cai ngục báo tin không tìm được kẻ đào thoát. Hẳn dừng lại trước hàng tù nhân tuyên bố: "Mười đứa trong tụi bay sẽ chết thay. Lần sau sẽ là 20 đứa. Nhưng rồi một chuyện bất ngờ xảy ra: có một người tù không thuộc nhóm bị chỉ định, mạnh dạn bước ra xin được chết thay cho một trong những người bị lên án tử. Đó là Cha Kolbe. Cha chỉ vào người tù vừa mới la khóc. Cha trả lời cai ngục: "Vì người này còn có gia đình". Cai ngục ra hiệu đồng ý. Cha Kolbe nhập bọn với đám tử tội. Các tù nhân bị lột hết quần áo, nhốt vào một căn hầm, không có gì ăn uống. Căn hầm này trước đây luôn vang những tiếng kêu la thảm thiết. Nhưng lần này lính Đức quốc xã rất ngạc nhiên. Đám tử tù cầu nguyện và ca hát. Vẫn có tiếng rên rỉ, nhưng không còn là những tiếng kêu tuyệt vọng nữa.

Ngày 14-08-1941 cửa phòng giam đối được mở ra. Mọi người đều đã chết, trừ một mình cha Kolbe, thân mình tàn rũ nhưng mắt vẫn rực sáng, mặt rạng rỡ. Cai ngục chích cho một mũi thuốc độc ân huệ. Cha chết ngay, xác cha bị hoả thiêu, nằm tro tàn bị ném tung trong gió.

Tại phòng họp báo toà thánh Vatican ngày 14-10-1971, Đức Hồng Y Wojtyla sau này là Đức Thánh Cha Gioan-Phaolô II tuyên bố:

"Chân phước Maximilianô Kolbe không biết đến hận thù là gì. Trong nhà tù Pawiak, ở Vacsava, trong trại tập trung Auschwitz Ngài nhìn những người hành hình cũng như những kẻ bị hành hình với cùng một cái nhìn trong sáng đến nỗi những kẻ tàn bạo nhất cũng phải quay mặt đi: "Đừng nhìn bọn tao như thế". Con người mang bảng số 16670 ấy đã dành được một cuộc chiến thắng khó khăn nhất: ấy là cuộc chiến của tình yêu biết xá tội, biết thứ tha. Ngài đã đi vào trong cái vòng luẩn quẩn hiểm ác của hận thù với một cõi lòng nóng bỏng tình yêu và lập tức cái "ngón trỏ ếm" quỷ quái của nó bị giải độc. Tình yêu đã mạnh hơn sự chết". Cha được Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II phong thánh năm 1981. Cha tự nguyện hy sinh mạng sống, vì cha muốn cho người bạn tù được sống. **Noi gương Chúa Kitô Phục Sinh, Cha đem hiến tặng tình yêu quảng đại để đem sự sống đến cho đồng loại.**

Những tên lính tàn bạo kia sẵn sàng chết cho chủ nghĩa Quốc Xã, nhưng đó chỉ là đức tin đơn thuần cuồng tín hận thù, không thể sánh với đức tin của cha Kolbe, vì đức tin của ngài kết hợp với đức ái, một đức tin sống động của chứng nhân tình yêu, yêu Chúa và yêu tha nhân. **Đức tin ấy thể hiện trong hành động, không phải là đức tin chết** như lời Thánh Giacôbê tông đồ đã nói: *"nếu không có việc làm bằng đức ái là đức tin chết tận gốc rễ"*:

"Anh em thân mến, nếu ai nói mình có đức tin, mà không hành động theo đức tin, thì nào có ích gì? Đức tin như thế có thể cứu được nó ư? Nếu có anh chị em nào không cơm ăn áo mặc, mà có kẻ trong anh em lại bảo họ rằng: "Chúc anh chị em đi bình an, và ăn no mặc ấm", mà anh em lại không cho họ những gì cần dùng cho thân xác, thì nào có ích gì? **Về đức tin cũng vậy, nếu không có việc làm, là đức tin chết tận gốc rễ.** Nhưng có người sẽ nói: "Anh, anh có đức tin; còn tôi, tôi có việc làm". Anh hãy tỏ cho tôi thấy đức tin không việc làm của anh, và tôi sẽ lấy việc làm mà chỉ cho anh thấy đức tin của tôi". (Bài Đọc II: Gc 2, 14-18)

Đức tin chết vì không xây dựng trên nền tảng đức ái như tên đầy tớ kia bất nghĩa vô ân, vẫn nặng nề đòi nợ đồng bạn, dẫu hẳn ta vừa được Nhà Vua xóa nợ tha cho (Mt 18: 23-35)).

Đức tin chết vì không có tình yêu đích thực. Chúa Giêsu chỉ cho anh giàu có kia, muốn vào cõi sống đời đời, hãy giữ các điều răn: không được giết người, không ngoại tình, không trộm cắp, không làm chứng gian, phải thờ kính cha mẹ, phải yêu đồng loại như yêu chính mình. Anh ta đáp: "Mọi điều đó, tôi đã tuân giữ, tôi còn thiếu điều gì?". Người trả lời: "Nếu anh muốn nên hoàn thiện, thì hãy đi bán tài sản của anh đem cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi." Nghe vậy anh ta bỏ đi, vì anh có nhiều của cải. (Mt. 19, 16-22). *Anh ta nói đã yêu đồng loại như chính mình, nhưng anh mới chỉ nói ngoài miệng, anh không yêu đích thực giống như Chúa đã yêu thương.* Bởi vậy Thánh Gio-an viết: "Chúng ta đừng yêu thương nơi đâu môi chót lưỡi, nhưng phải yêu thương chân thật và bằng việc làm" (Thư Gio-an 3, 18).

I- MỘT NIỀM TIN QUẢ QUYẾT, CHÂN THÀNH VÀ SỐNG ĐỘNG

Thật thế, Chúa đã thể hiện đức tin ấy một cách cụ thể trong bài Tin Mừng:

"Khi ấy, Chúa Giêsu cùng các môn đệ đi về phía những làng nhỏ miền Cêsarê thuộc quyền Philipphê. Dọc đường, Người hỏi các ông rằng: "Người ta bảo Thầy là ai?" Các ông đáp lại rằng: "Thưa là Gioan tẩy giả. Một số bảo là Êlia, một số khác lại cho là một trong các vị tiên tri". Bấy giờ Người hỏi: **"Còn các con, các con bảo Thầy là ai?"** Phêrô lên tiếng đáp: **"Thầy là Đấng Kitô"**. Người liền nghiêm cấm các ông không được nói về Người với ai cả.

Và Người bắt đầu dạy các ông biết Con Người sẽ phải chịu đau khổ nhiều, sẽ bị các kỳ lão, các trưởng tế, các luật sĩ chối bỏ và giết đi, rồi sau ba ngày sẽ sống lại. Người công khai tuyên bố các điều đó. Bấy giờ Phêrô kéo Người lui ra mà can trách Người. Nhưng Người quay lại nhìn các môn đệ và quở trách Phêrô rằng: **"Satan, hãy lui đi! vì người không biết việc Thiên Chúa, mà chỉ biết việc loài người"**.

Người tập họp dân chúng cùng các môn đệ lại, và phán: **"Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình mà theo Ta. Quả thật, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất. Còn ai chịu mất mạng sống mình vì Ta và vì Tin Mừng, thì sẽ cứu được mạng sống mình"**. (Mc 8, 27-35)

1- Phêrô ở với Thầy bấy lâu mà vẫn chưa thể hiện được niềm tin đích thực, bị Thầy khiển trách là "Satan, hãy lui đi!", mặc dầu trước đó ông đã mau mắn trả lời Thầy mình ngay lập tức "Thầy là Đấng Kitô" khi Thầy hỏi : "Các con bảo Thầy là ai?". Tại vì Thầy báo trước Thầy sẽ bị chối bỏ, sẽ bị khổ nạn đến phải chết, nhưng sau ba ngày, Thầy sẽ sống lại. Mẫu Nhiệm Phục Sinh vẫn chưa được ông mở mắt, mở tai, mở lòng để thấu triệt và cảm nhận, nên ông vẫn còn cứng lưỡi nói ngọng mà "kéo thầy lui ra để can trách Thầy". Dầu cho miệng ông tuyên xưng Chúa là Đức Kitô, nhưng ông vẫn chưa thể hiện được sự hiểu biết của mình về Mẫu Nhiệm Phục Sinh. Ông tin Chúa, nhưng niềm tin ấy còn hời hợt vì chưa hiểu, đầu óc còn đặc kịt nên chưa xác quyết Chúa không những là Thầy mình mà Thầy mình đích thực còn là Con Thiên Chúa nhập thể, là Đấng Thiên Sai cứu chuộc loài người.

Đức Maria là mẫu mực của niềm tin tuyệt đối nơi Thiên Chúa, một niềm tin nhưng không: "Khi chưa trực diện Yavê, chỉ mới nghe Ga-bi-e loan báo, Mẹ đã tuân phục xin vâng. Mẹ nhận biết ngay quyền uy Chúa Cả. Mẹ nhận rõ Người là Đấng toàn thiện, toàn ái, toàn chân. Mẹ nhận biết Yavê như chính Yavê nhận biết mình Ngài. Trong Thánh Thần ngập phủ, Mẹ nhận biết chương trình Ngài đã khởi sự. Mẹ nhìn nhận Yavê không đắn đo do dự: *Mẹ xin vâng nhưng không*".

Tiểu-sử thánh Louis IX kể lại rằng: một linh mục dâng lễ trong nhà nguyện của hoàng gia; người ta thấy, khi ngài truyền phép, trong tay ngài in hình một trẻ em vô cùng xinh đẹp. Họ chạy đi mời vua đến chứng kiến. Vua thánh Louis đáp: "Ta tin thật Chúa Giêsu hiện diện thực sự trong bí tích Thánh Thể đến nỗi Ta chẳng cần đến xem phép lạ đó để xác tín. *Ta tin Người hiện diện trong đó một cách vững vàng hơn là khi ta nhìn thấy; vì vậy Ta không đi xem để khỏi mất công phúc đức tin của Ta.*"

2- Cho nên cộng đoàn đáp ca Thánh Vịnh Tạ Ôn Chúa, tuyên xưng niềm TIN YÊU.

Người là Đấng giải thoát mọi tù hãm, "cứu gỡ mạng tôi khỏi chết, cho tôi được hồi phục" và nguyện "yêu Chúa hết tâm hồn"

- [1] Tôi yêu Chúa hết tâm hồn,
Vì Ngài nghe tiếng tôi van, kêu nài.
[2] Ngày tôi kêu cứu cùng Ngài,
Người thương Người đã lắng tai đáp lời.
[3] Dây thần tử bủa vây tôi chẳng chặt,
Lưới âm ti đã phủ kín tất thân.
[4] Tôi cầu danh Chúa khi gian truân sầu khổ:
"Ôi, con lạy Chúa, xin cứu gỡ mạng con!"
[5] Chúa là Đấng từ nhân chính trực,
Thiên Chúa chúng ta rất mực xót thương.
[6] Người gìn giữ kẻ tầm thường chất phác,
Tôi yếu hèn, Người đã đáp cứu tôi.
[7] Hồn tôi ơi! Hãy an vui hồi phục!
Vì Người đã giáng phúc cho người.
[8] Chúa cứu gỡ mạng tôi khỏi chết,
Giữ mắt này chẳng còn ướt lệ tuôn,
Giữ cho tôi khỏi hụt chân té trượt.
[9] Tôi sẽ bước đi trước mặt Người,
Cạnh những người sống nơi dương thế.
(Đáp Ca: Tv 114, 1-2. 3-4. 5-6. 8-9)

[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

II- NIỀM TIN ẤY VỮNG MẠNH, SẴN SÀNG TỪ BỎ MỌI SỰ MÀ VÁC THẬP GIÁ THEO CHÚA

1- Ngôn sứ Isaya tuyên sấm lời Chúa căn dặn:

"Thiên Chúa đã mở tai tôi mà tôi không cưỡng lại và cũng chẳng chối lui. Tôi đã đưa lưng cho kẻ đánh tôi, đã đưa má cho kẻ giạt râu. Tôi đã không che mặt giấu mày, tránh những lời nhạo cười và những người phỉ nhổ tôi.

Vì Chúa nâng đỡ tôi, nên tôi không hổ thẹn: nên tôi trơ mặt chai như đá, tôi biết tôi sẽ không phải hổ thẹn. Đấng xét tôi vô tội ở gần tôi, ai còn tranh tụng với tôi được? Chúng ta hầu toà, ai là kẻ thù địch của tôi, hãy đến đây! **Này đây Chúa là Thiên Chúa bênh đỡ tôi, ai dám kết tội tôi? (Bài Đọc I: Is 50, 5-9a)"**

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

2- Ngỏ lời với Hồng y đoàn trước khi khai mào sứ vụ ngoại tòa Phêrô, Đức Thánh Cha Phanxicô nói: *"Khi chúng ta đi mà không có Thánh Giá, khi chúng ta xây dựng mà không có Thánh Giá, và khi chúng ta tuyên xưng Đức Kitô mà không có Thánh Giá, chúng ta không phải là môn đệ của Chúa: chúng ta thuộc về thế gian, chúng ta là Giám Mục, Linh Mục, Hồng Y, Giáo Hoàng, nhưng không phải là môn đệ của Chúa"*.

Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ: *"Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mà theo Ta. Quả thật, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất. Còn ai chịu mất mạng sống mình vì Ta và vì Phúc Âm, thì sẽ cứu được mạng sống mình"* (Mc 8, 34). Ý muốn của Thiên Chúa là chấp nhận thập giá. Thì ra con đường của các môn đệ là theo Chúa Giêsu, Đấng bị đóng đinh. Con đường *"chịu mất chính mình"*, để tìm lại được chính mình, như Đức nguyên Giáo hoàng Benedictô XVI viết: con đường *"chịu mất chính mình"*, là điều cần thiết đối với con người, và nếu không có điều này, thì nó không thể tìm lại được chính mình" (Đức Giêsu thành Nagiarét 2007, 333).

Ngày nay Chúa Giêsu cũng mời gọi chúng ta: *"Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mà theo Ta"* (Mc 8, 34). Theo Chúa khi chấp nhận thập giá của mình với lòng yêu mến. Dưới con mắt thế gian, *"chịu mất mạng sống"* (Mc 8, 35) là một thất bại. Nhưng khi tự nguyện chấp nhận cái chết, Đức Giêsu mang lấy thập giá của tất cả mọi người và trở thành suối nguồn ơn thánh cứu độ cho toàn dân.

3- Ca ngợi công đức của thánh Kolbe, Đức Gioan Phaolô II từng tuyên bố: *"Tình Yêu đã thắng sự chết"*. Bởi vì ngài là chiến sĩ của Tình Yêu, chiến sĩ của "Đạo Binh Đức Mẹ Vô Nhiễm", đạo binh Militia Immaculata. Ngài đã giúp các tu sĩ dòng Immaculata xuất bản và là trợ bút cho nguyệt san "Mary Dziennik", phát hành hơn một triệu bản có ảnh hưởng rộng lớn trong cộng đồng Công giáo Ba Lan. Ngài biên soạn Lời cầu nguyện thánh hiến cho Đức Trinh Nữ vô nhiễm. Ngài nói: *"Tôi cảm thấy Đức Mẹ Vô Nhiễm ngày càng thu hút tôi đến gần hơn...Hãy can đảm lên, các con. Các con không thấy chúng ta đang trên đường thi hành sứ vụ sao? Chúng ta phải trả một giá quá rẻ. Thật may mắn biết chừng nào! Điều bây giờ chúng ta phải làm là chú tâm cầu nguyện để chiếm đoạt các linh hồn càng nhiều càng tốt. Rồi chúng ta sẽ thừa với Đức Trinh Nữ là chúng ta rất sẵn nguyện để Mẹ muốn làm gì với chúng ta tùy ý Mẹ. Tình yêu ấy hâm nóng tình yêu Ngài tình nguyện vác thập giá chết cho tình yêu."*

LỜI NGUYỆN

Lạy Mẹ Maria,

Mẹ khiêm cung nhận lời thiên sứ loan báo Mẹ cưu mang Con Thiên Chúa nhập thể làm người. Mẹ cùng Con Mẹ đồng công cứu thế. Mẹ theo con Mẹ suốt hành trình khổ nạn đến tận đồi Canvê. Mẹ nhận lời Con Mẹ trôi trắng khi Người trút tàn hơi trên thập giá. Xin Mẹ cho con thêm can đảm vác Thánh Giá theo Con Mẹ

Lạy Chúa Giêsu,
*Con vẫn gặp Ngài trong tâm tư mộng tưởng,
Con vẫn gặp Ngài giữa vất vưởng điêu linh.
Thánh Giá Ngài muôn hình, muôn vẻ,
Thánh Giá Ngài không vẽ chân dung,
Bóng dài dấu đỏ chập chùng,
Sao bằng Ngài vắc vô cùng lớn- ao?
Chúa Xuân Ngài ngự trên cao,
Bắc thang Thánh Giá, con vào Vườn Xuân.*

Nặng gánh lo âu
Nước mắt u sầu
Tăm tối khổ đau
Tả tơi xơ xác
Chúa ở nơi nào?
Ngài bỏ con sao
Ngài đứng bên, Thánh Giá Ngài nặng vắc,
Đổ bóng dài cho bóng mát đường con.

Chồng chất tai ương
thống khổ đoạn trường
Dãi nắng dầm sương
Bệnh đau lây lắt
Chúa ở nơi nào?
Ngài bỏ con sao
Ngài đứng bên, Thánh Giá Ngài nặng vắc,
Trổ hoa hồng tươi thắm ngát lừng hương

Buồn tủi cô đơn
Kẻ ghét người hờn
Vu khống vạ oan
Đuổi xua tan nát
Chúa ở nơi nào?
Ngài bỏ con sao
Ngài đứng bên, Thánh Giá Ngài nặng vắc,
Rỉ máu hồng cho thắm đẫm tình thương.

Mạ đã xanh mau
Nắng lửa mưa dẫu
Vàng úa, còn đâu?
Nhà tan mất đất
Chúa ở nơi nào?
Ngài bỏ con sao
Ngài đứng bên Thánh-Giá Ngài nặng vắc,
Xin theo Ngài, con đón lãnh hồng ân
<https://youtu.be/PIMEJHmDK9s>